

**ȘCOALA GIMNAZIALĂ „SFÂNTA VARVARA”
ANINOASA**

REVISTĂ CULTURAL-EDUCATIVĂ

ZÂMBET DE COPIL

Nr. 7 – 2018

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „SFÂNTA VARVARA”
ANINOASA

Revistă cultural - educativă

Zâmbet de copil

Profesori coordonatori:

prof. Ința Ramona Estera

prof. înv. primar Pascu Elena

prof. înv. primar Botgros Didina

prof. Marton Elena Carmen

prof. înv. primar Costina Mariana

Tehnoredactor:

prof. Negru Greta

RESPONSABIL,

prof. înv. primar Pascu Elena

DIRECTOR,

prof. Ința Ramona

CUPRINS

Context și motivația apariției revistei	3
O poveste pentru suflet	4
Ziua Mondială a Animalelor	6
Să fim mai toleranți	7
În excursie.....	9
Centenar - România 2018	14
Crăciunul - sărbătoarea bucuriei.....	18
Zilele Școlii Gimnaziale „Sfânta Varvara” Aninoasa	21

CONTEXT ȘI MOTIVAȚIA APARIȚIEI REVISTEI

Ideea revistei școlii a avut în vedere asigurarea unor alternative diverse de raportare la valorile culturii umane, permițând libertatea de conștiință și exprimare a elevilor, dincolo de obligativitatea temelor studiate la ore. Revista „*Zâmbet de copil*” reprezintă o carte de vizită pentru elevii și profesorii Școlii Gimnaziale „Sfânta Varvara” - Aninoasa.

Motivația unei astfel de participări se justifică prin:

- ⇒ nevoia de evidențiere a performanțelor elevilor care excelează în diverse domenii;
- ⇒ nevoia de marcarea evenimentelor derulate în școală și în comunitatea noastră;
- ⇒ nevoia de integrare și situare a școlii noastre pe harta locurilor culturale.

Ținte și obiective specifice:

- ⇒ încurajarea creativității elevilor care sunt înzestrați cu talent literar;
- ⇒ dezvoltarea personalității elevilor dornici de afirmare;
- ⇒ formarea la elevi a spiritului critic în perceperea și analiza evenimentelor cotidiene;
- ⇒ dezvoltarea abilităților de a folosi tehnologii noi (programe IT, fotografie, înregistrare audio- video) în strângerea materialelor pentru revistă;
- ⇒ promovarea imaginii școlii pe plan local și național

Descriere

Preocuparea pentru editarea revistei antrenează elevii și profesorii într-o muncă de echipă. Astfel, toate proiectele, toate evenimentele culturale desfășurate în școală, rezultatele elevilor la competiții și învățatură, zilele școlii etc. vor găsi ecoul în paginile revistei „*Zâmbet de copil*” cu consecvență.

Revista „*Zâmbet de copil*” va fi cel mai bun feed-back al reușitei școlare.

Planuri pentru viitor

- ⇒ popularizarea revistei la nivel județean;
- ⇒ evidențierea și lansarea talentelor artistice;
- ⇒ implicarea în diverse acțiuni de promovare și propagare a culturii;
- ⇒ derularea de proiecte și parteneriate cu alte școli sau instituții locale sau din afară;
- ⇒ participarea la diverse competiții de publicații

Obsevații privind implementarea acestui proiect:

- ⇒ menținerea acestei practici cultural-educative necesită implicarea comunității locale și o susținere financiară minimă pentru editarea periodică a revistei.

O POVESTE PENTRU SUFLET

A fost odată ... ca niciodată.... Așa încep mai toate poveștile. Așa a început și povestea familiei mele.

Acum cinci ani aveam o familie frumoasă, unită și fericită. Alături de împăratul Francisc și împărăteasa lui, Alina, zburdau fericiți cei trei copii: prințesele Daria și Mihaela, însoțite mereu de prințul Alin. Viața era frumoasă, fără griji. Totul părea să fie perfect. Dar într-o dimineață, când am deschis ochii, ne-am trezit doar cu tata în casă.

Mama plecase. Nu ne-a lăsat niciun bilet, doar lacrimi, durere și suferință. Degeaba a încercat tata s-o caute, n-a găsit-o. După un an, am aflat că plecase cu un alt bărbat, ca să-și refacă viața, deoarece spunea ea : „ M-am săturat să cresc la copii!”.

Ne-a fost foarte greu! Tata nu avea servicii, lucra cu ziua pe la oamenii din comunitate sau colecta fier vechi, ca să aibă cu ce să ne crească. A încercat din răspuțeri să-i țină locul, dar locul unei mame nu-l poate ocupa nimeni. Am iubit-o foarte mult, la fel și frații mei, iar ea de cinci ani nu ne-a căutat niciodată. Nu ne-a sunat ca să ne mângâie sufletele măcar cu o vorbă. A uitat de noi... .

Fiind cea mai mare dintre surori, tata m-a pus să am grijă de casă : să spăl, să fac curat, să fac mâncare, s-o plimb pe Daria, care abia împlinise un an, când a plecat mama. Am devenit pentru surioara mea o a doua mamă. Am încercat să fac în așa fel încât să nu-i simtă lipsa. Între noi s-a legat o prietenie strânsă, bazată pe iubire, încredere, respect.

Fratele meu este cu un an mai mare ca mine. El a suferit și mai mult după mama, deoarece l-a lăsat singur și a plecat chiar cu o zi înainte ca să înceapă clasa pregătitoare. Deși tata a încercat să-l facă să înțeleagă ce se întâmplase, el n-a putut accepta, a devenit rebel, și-a schimbat comportamentul și a ajuns un copil cu care nimeni nu se mai poate înțelege. El speră că mama se va întoarce într-o zi și-l va lua cu ea.

Deși ne-a fost foarte greu, am învățat să ne descurcăm singuri, tata fiind mai tot timpul plecat la lucru. Ne ajutam unul pe altul, încercăm să nu ne certăm prea des, să ne iubim, să visăm la o viață mai bună și să fim o familie unită și puternică.

Viața este grea. Ne încercăm. Noi trebuie să fim tari. Să mergem mai departe . Să uităm acest episod trist din viața noastră. Deși la început am urât-o pe mama, acum îi mulțumesc că ne-a dat viață, că trăim, că avem și noi o **poveste de familie**.

Nimic nu este mai important pe lume, decât familia. Și cum toate poveștile se termină cu „ ... au trăit fericiți până la adânci bătrâneți”, sper că așa se va termina și povestea familiei mele.

Împăratul Francisc își va căsători prințesele, iar prințul Alin se va căsători și va duce mai departe numele familiei noastre, făcându-l cunoscut peste mări și zări.

Și -am încălecat pe-o șa și v-am spus povestea mea!

Și-am încălecat și pe-o căpșună, ca să fiți siguri că nu v-am spus o minciună!

Șandor Mihaela Alexandra, clasa a IV-a

Suflet de copil

Copil cu chip frumos și blând

Eu m-am născut pe-acest pământ

Cu ochii plini de strălucire

Și zâmbete de împlinire.

E minunat să merg la școală

Și mama să mă țină-n poală

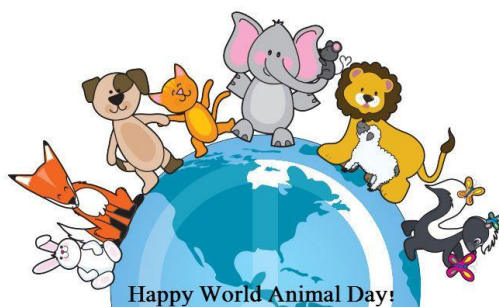
Iubire multă să primesc

Și jocuri multe îmi doresc.

Nagy Alicia, clasa a IV-a

ZIUA MONDIALĂ A ANIMALELOR

Ziua Mondială a Animalelor este o zi internațională de acțiune pentru drepturile animalelor și bunăstarea lor sărbătorită în fiecare an pe 4 octombrie, zi de sărbătoare a Sfântului Francisc de Assisi, patronul spiritual al animalelor.

Prin sărbătorirea acestei zile dedicate tuturor animalelor, se dorește atât comemorarea dragostei, a respectului și a responsabilității față de animale, cât și aducerea în atenția oamenilor a importanței animalelor în lume. Prin conștientizarea globală a acestor lucruri se pot îmbunătăți standardele de trai ale acestora dar și ale oamenilor. Există o legătură foarte strânsă între bunăstarea oamenilor, a animalelor și a mediului în care trăim cu toții.

Elevii clasei a IV-a au sărbătorit această zi organizând mai multe activități: au realizat desene cu animale, au învățat cântece despre animale, au compus poezii (cvintete) despre animale, au audiat cântece. Elevii s-au deplasat la gospodăria unei colege, care are mai multe animale.

SĂ FIM MAI TOLERANȚI

"Toleranța vine din inteligență" Lucian Blaga

Integrare, toleranță, acceptare!

Prof. învă. primar : Costina Mariana
Școala Gimnazială „Sfânta Varvara”
Aninoasa - Iscroni

Ce ție nu-ți place, altuia nu-i face!

Zi de zi mă folosesc de acest proverb strămoșesc, dar uneori fără succes. Foarte mulți elevi și părinți, din păcate, nu pot să realizeze înțelesul proverbului. Nu pentru că nu vreau, ci pentru că nu pot. Gândirea, judecata nu le este atât

dezvoltată încât să înțeleagă semnificația lui. Totul ține de un handicap mental. Astăzi, tot mai mulți elevi, părinți suferă de acest handicap. Prin urmare handicapul poate fi considerat o problemă, o boală. Este deplin acceptat că persoanele cu nevoi speciale au, în general, mai puține posibilități de afirmare și o calitate a vieții mai scăzută. Astfel, orice acțiune pe care o întreprindem pentru a micșora dezavantajele ce decurg dintr-un handicap depinde de ceea ce credem noi că ar putea cauza acel handicap.

Misiunea noastră este să oferim tuturor persoanelor posibilitatea de a-și exprima valoarea, de a simți bucuria vieții și de a descoperi lumea care-i înconjoară. Statul și familia oferă - sau ar trebui să ofere - șanse egale pentru fiecare prin educație, grijă, dragoste și respect.

Nevoia de toleranță ne este foarte clară, dar astăzi opinia publică este mobilizată în favoarea educației pentru toleranță și pentru a ne reaminti că trebuie să ne și îndeplinim obligația de a fi toleranți, cel mai bun slogan ar fi „Intoleranța nu va fi tolerată!” În acest scop am ținut anul acesta cu elevii o activitate educativă.

I. SCOPUL ACTIVITĂȚII - Argument:

Trăim într-o lume în care redescoperirea ideii de toleranță și respect este mai necesară ca oricând. Copiii pe care îi educăm și îi creștem vor fi protejați de violență doar dacă aceste concepte vor deveni pentru ei niște deziderate. Activitatea are ca scop familiarizarea elevilor cu semnificația zilei de 16 noiembrie, Ziua Internațională a Toleranței, marcată anual pentru a îndemna omenirea la înțelegere și respect reciproc, dialog și cooperare între culturi, civilizații și popoare, pentru a descuraja atitudinile extremiste dominate de violență și ură. Totodată, această zi are menirea de a reaminti omenirii că intoleranța este generatoare de violență și îndeamnă comunitățile să trăiască în pace și respect.

II. OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII:

- ✚ Cunoașterea importanței Zilei Internaționale a Toleranței;
- ✚ Dezvoltarea respectului față de cei de lângă ei.

III. RESURSE UMANE:

- ✚ Elevii cls. CP - IV;
- ✚ Pip Costina Mariana

IV. PROGRAMUL ACTIVITĂȚII:

Momentele desfășurării activității:

- ✚ Prezentarea pe scurt a istoricului acestei zile;
- ✚ Realizarea unui afiș pe tema „Cum arată toleranța?”; elevii enumeră trăsăturile unui om tolerant/intolerant, definiții proprii ale toleranței, proverbe, zicători pe această temă;
- ✚ Desene;
- ✚ Expoziție de lucrări ale elevilor și citate despre toleranță;
- ✚ Lansare de baloane inscripționate cu mesaje.
- ✚ Acordarea de diplome

Activitatea a avut impact în rândul elevilor. Ca o concluzie putem afirma că educația este mijlocul cel mai eficient pentru a preveni intoleranța. Prima etapă, în sensul educației pentru toleranță, este de a învăța pe fiecare persoană din societate care-i sunt drepturile și libertățile pentru ca ele să fie respectate și de a promova voința de a proteja drepturile și libertățile altora.

ÎN EXCURSIE

Excursia

A fost o zi frumoasă. Toți copiii eram bucuroși, pentru că știam că vom merge în excursie. Și excursia a fost organizată într-o zi de sâmbătă.

Sâmbătă dimineața, toți ne-am trezit foarte devreme și am venit la școală. Am urcat fericiți în microbuz și-am pornit.

Prima oprire a fost la Muzeul aurului, în Brad, unde am văzut o mulțime de lucruri valoroase. Apoi am fost să mâncăm înghețată, de toate aromele.

După aceea ne-am dus la Țebea, la Cimitirul eroilor, unde am văzut Mormântul lui Avram Iancu. De acolo am pornit spre Baia de Criș la Casa-muzeu Avram Iancu. Acolo a fost foarte interesant.

Ultima oprire a fost la Hațeg, la Rezervația de zimbri. Acolo am văzut câțiva zimbri mai mari și unul micuț și tare drăgălaș.

Și așa... după o zi în care am văzut atâtea lucruri frumoase ...am pornit spre casă, cu gândul...la o altă excursie.

Ghiorghiță Darius, clasa a IV-a

În excursie

La începutul anului școlar am hotărât să facem o excursie. Am stabilit traseul și obiectivele și doamna ne-a spus să fim în fața școlii, la ora 7:00 pentru că la ora 7:30 plecăm. Seara, înainte de plecare, nu mai aveam răbdare.

A doua zi m-am îmbrăcat și am pornit spre școală. Când am ajuns la școală m-am întâlnit cu colegii. Am urcat în microbuz și am plecat. M-am făcut comod și am început să vorbesc cu prietenul meu, Silviu. După ce am povestit...am adormit.

Am avut și câțiva însoțitori: bunicul lui Edy, doamna Delia și doamna Cristina. După 2 sau 3 ore am ajuns la Brad. Când am ajuns, am intrat într-un părculeț și am mâncat. După ce am mâncat, am lăsat fiecare rucsacul în microbuz și am mers la Muzeul aurului. La muzeu am văzut multe lucruri minunate, iar o doamnă ne-a povestit despre toate acele lucruri. Apoi am plecat spre Țebea, la Cimitirul eroilor neamului. O doamnă, ghidul, ne-a povestit despre Avram Iancu și Horea, Cloșca și Crișan. Apoi ne-a dus la Baia de Criș și am vizitat Casa-muzeu Avram Iancu.

Microbuzul s-a oprit din nou la Deva. Am intrat în parcul Cetate și ne-am jucat, am alergat, am mâncat. A fost frumos acolo.

Am plecat apoi spre Hațeg, la Rezervația de zimbri. Acolo am văzut și un pui; era foarte drăgălaș.

După ce am vizitat și rezervația de zimbri, microbuzul nostru ne-a dus acasă, unde ne așteptau nerăbdători, părinții.

A fost o excursie minunată!

Blăjan David, clasa a IV-a

Imagini din excursie

Oameni, obiceiuri, locuri

În luna octombrie a acestui an școlar, elevii claselor a V - a și a VI - a de la Școala Gimnazială „Sfânta Varvara” Aninoasa au fost beneficiarii unei excursii gratuite în județul Gorj, câștigată în urma participării acestora la proiectul „EUROINFORMATICA - EUROELECTRONICA”.

Excursia a avut loc în data de 14 octombrie 2018, o zi foarte frumoasă de toamnă, în care elevii claselor a V - a și a VI - a însoțiți de domnii profesori Belu Iulian (diriginte al clasei a V-a), Buruiană Lorena (diriginte al clasei a VI-a) și Botgros Didina (profesor învățământ primar - coordonator proiect) au vizitat mai multe locuri din județul Gorj: muzeul satului gorjean, operele lui Constantin Brâncuși din parcul central al orașului Țirgu - Jiu și au făcut cumpărături în City Shopping Țirgu - Jiu.

La finalul excursiei toți elevii au fost foarte mulțumiți de cele vizitate și au promis că vor mai participa și la alte proiecte.

„UNIRE-N CUGET ȘI-N SIMȚIRI!”
PROIECT EDUCAȚIONAL INIȚIAT ÎN ȘCOALĂ

GRUP ȚINTĂ: elevii claselor primare (CP, I, III, IV) - Iscroni

LOCUL DE DESFĂȘURARE: Școala Primară Iscroni

PERIOADA DE DESFĂȘURARE: 01.11.2018 – 01.12.2018

MOTTO:

„Moldova, Transilvania, Muntenia nu există pe suprafața pământului; există o singură Românie: există un singur corp și un singur suflet, în care toți nervii și toate suspinele vibrează unul către altul!” - Bogdan Petriceicu Hașdeu

Sărbătorirea Centenarului Marii Unirii din 01.12.1918.

Scopul :

Readucerea în prim-plan a sentimentului de mândrie națională, trezirea conștiinței naționale, a dragostei de neam și țară, precum și slăvirea celor ce și-au jertfit viața pentru ca noi, cei de astăzi, să trăim liberi, pe pământ românesc, 100 de ani de unire, visuri, împliniri.

Descrierea activității:

Începând cu prima săptămână din luna noiembrie, elevii școlii noastre au început repetarea cântecelor patriotice pentru serbarea de 1 Decembrie. De asemenea, cei aleși pentru a recita, au primit poeziile ce trebuiau memorate, precum și ordinea, în cadrul serbării.

În cadrul orelor de istorie, educație civică, precum și în cadrul activităților extrașcolare, elevii au aflat despre Marea Unire, însemnătatea ei pentru poporul român și evenimentele premergătoare acesteia.

În cadrul orelor de arte vizuale și abilități practice, desen și pictură, au realizat desene, colaje, mulaje și afișe cu tema Unirii, ce au fost expuse pe Holurile școlii, în ziua serbării și de Ziua Școlii „Sfânta Varvara” Aninoasa.

Elevii claselor: CP, I, III, IV au pregătit un moment artistic pe care l-au prezentat în fața părinților și a conducerii Școlii Gimnaziale „Sfânta Varvara”, în data de 29.11.2018.

Rezultate înregistrate:

- o activitate atractivă și interesantă la care atât părinții cât și elevii au participat cu interes;
- interpretarea poeziilor și cântecelor, expresiv, cu patriotism;
- o expoziție care să redea tema activității.

Imagini din timpul activității:

Prof. înv. primar: Costina Mariana

Și elevii clasei a III-a de la Școala Gimnazială „Sfânta Varvara” din Aninoasa, au sărbătorit ziua de 1 Decembrie printr-o frumoasă activitate desfășurată, în parteneriat cu părinții, în sala de clasă. Obiectivele urmărite au fost:

- să cunoască semnificația zilei de 1 Decembrie - Ziua Națională a României;
- să cunoască pașii prin care s-a format România Mare;
- să înțeleagă importanța acestui eveniment;
- să recite poezii dedicate acestei zile și cântece patriotice specific în cadrul unui program artistic;
- dezvoltarea aptitudinilor și înclinațiilor artistice ale elevilor.

Imagini din timpul activității:

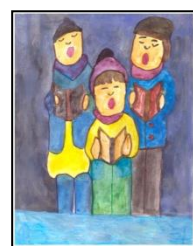

La Alba-Iulia istoria e vie și cuvintele nu pot să transmită complet emoția trăirii momentelor petrecute în cea mai mare cetate din România: Cetatea Alba Carolina. Aici au fost elevii clasei a IV-a și au sărbătorit această zi minunată.

Imagini din timpul excursiei:

CRĂCIUNUL - SĂRBĂTOAREA BUCURIEI

PROIECT EDUCATIV

ÎN AJUNUL CRĂCIUNULUI

Crăciunul nu este o perioadă, nici un sezon, ci o stare de spirit. Adevăratul spirit al Crăciunului înseamnă să prețuiești pacea și bunăvoința, să oferi, din plin, compasiune (Calvin Coolidge).

Crăciunul este singura perioadă a anului când oamenii își pot urma propriile impulsuri și își pot exprima propriile sentimente, fără rețineri. Pe scurt, Crăciunul este șansa de a fi noi înșine (Francis C. Farley).

Cele mai așteptate sărbători sunt cele de iarnă, iar dintre acestea sărbătoarea Crăciunului. La orice vârstă sărbătoarea Crăciunului este percepută ca o sărbătoare a bucuriei care face să înflorească în sufletele noastre bunătatea, frumusețea, toleranța, credința, speranța, tot ce are omul mai nobil. Pe bună dreptate se spune că dacă spiritul Crăciunului ar ține tot anul am putea să trăim cu toții într-o lume mult mai bună.

Ca adulți simțim încă mirosul Crăciunului copilăriei noastre, mirosul de scorțișoară, nucă și vanilie, care cuprindea întreaga casă în toiul pregătirilor din ziua de Ajun.

Este de datoria noastră să ducem mai departe tradițiile legate de această sărbătoare și să le transmitem copiilor, să-i introducem în atmosfera magică a Crăciunului care le va deschide sufletele și-i va ajuta să devină mai buni, mai toleranți, mai legați de ceea ce înseamnă *acasă*.

Acesta este un moment potrivit de-a le prezenta aspecte ce fac referire la semnificațiile religioase ale Crăciunului, la obiceiurile și tradițiile de la noi, dar și din alte țări, dar și a surprinde din magia acestei sărbători prin activități plăcute elevilor, prin inspirarea unui climat plin de armonie, de colaborare, cooperare.

Copiii sunt atrași de ambele aspecte ale acestei sărbători, atât cel creștin - colinde, cât și cel laic – confecționarea unor ornamente, obiecte specifice Crăciunului, oferirea și primirea de cadouri.

Activitățile din acest proiect vin în întâmpinarea dorinței copiilor de a ști mai multe despre această sărbătoare, de a învăța să colinde și să confecționeze ornamente din materiale reciclabile.

Prin realizarea acestui proiect am urmărit cunoașterea obiceiurilor tradiționale specifice sărbătorilor de iarnă, promovarea multiculturalității în rândul elevilor.

Proiectul s-a desfășurat la Școala Primară Iscroni.

Înainte de serbare, a fost amenajată o expoziție cu lucrările realizate în orele de abilități practice și educație plastică, apoi decorată sala de clasă.

A urmat apoi programul de serbare prezentat în fața părinților. Serbarea și colinzile au fost pregătite în prealabil de elevi.

Moș Crăciun (Primăria Orașului Aninoasa, Consiliul Local al Orașului Aninoasa și Asociația Pro Aninoasa) au împărțit daruri fiecărui copil.

Părinții au fost încântați de lucrările expuse, dar și de programul artistic prezentat de elevi.

Elevii din grupul de colindători „Datina” a colindat colegilor și părinților, apoi împreună cu doamna prof. înv. primar Martin Dorina au fost cu colinda în comunitate: la Consiliul Local al Orașului Aninoasa, Poliția Orașului Aninoasa, Școala Gimnazială „Sfânta Varvara”, societăți comerciale, Adarco SRL, familii ale elevilor etc.

Prof. înv. primar: Costina Mariana

ZILELE ȘCOLII GIMNAZIALE „SFÂNTA VARVAAR”
ANINOASA
FESTIVALUL - CONCURS DE LITERATURĂ PENTRU COPII
ediția a IV-a 2018

Școala din orașul Aninoasa este o școală de tradiție, care în anul 1995 a sărbătorit Centenarul de educație în această fostă comunitate minieră, an în care a luat denumirea de Sfânta Varvara.

Ziua Școlii Gimnaziale „Sfânta Varvara” Aninoasa - 4 decembrie - este o zi de sărbătoare. Se derulează activități care promovează imaginea școlii prin rezultatele elevilor, ale dascălilor și permite implicarea comunității pentru susținerea activității didactice.

Preșcolarii/școlarii, părinții și cadrele didactice colaborează în realizarea unor acțiuni frumoase, interesante. Astfel, se desfășoară concursuri de cultură generală, concursuri sportive; se realizează desene, machete, modelaj în plastilină.

Concursul inițiat de Liga Scriitorilor Români - Filiala județului Hunedoara, Asociația „PRO ANINOASA”, Școala Gimnazială „Sfânta Varvara” Aninoasa, Primăria orașului Aninoasa - urmărește să valorifice capacitatea elevilor din clasele V-VIII de a-și exprima, în mod creativ, gândurile, ideile, în proză sau în versuri.

Tema acestei ediții a fost „ROMÂNIA - 100 DE ANI”. Este de remarcat faptul că au participat peste 60 de școli din țară, iar numărul lucrărilor a fost mare (aproape 200).

România - Romândria

România e o țară cu o istorie milenară, cu maeștri ai muzicii ca romașcanul nostru, Sergiu Celibidache, care au fermecat prin geniul lor întreaga lume, cu poeți iluștri ca nepieritorul M. Eminescu, ale cărui versuri curg în venele fiecărui român, cu pictori sensibili și talentați, ca modestul N. Grigorescu, ale căror capodopere zugrăvesc pioasele mănăstiri moldovene sau se licitează la sume imense pe întreg

mapamondul, dar și cu oameni simpli, creativi și muncitori, care au ridicat cu palmele lor economia întregii Europe contemporane.

Poate că niciodată natura nu m-a fermecat atât de mult, dar Delta Dunării este o rezervație naturală cu care ne mândrim. Spre răsărit, printre trestii proaspăt crescute, aburii bălții fac să pară că soarele iese dintr-un cazan în clocot. Pelicanii cascade ciocurile alene, iar nuferii plutesc nepăsători, etalându-și grația și puritatea fără sfială. Delta se varsă în prețioasa noastră mare unde valurile înspumate și dantelate se frământă sub influența vântului puternic și furios. În fiecare an ard de nerăbdare să-i revăd imensitatea azurie și mă bucur că turiștii din alte țări aleg litoralul nostru pentru a-și petrece câteva zile din vară.

Avem și un lanț muntos scăldat în oceanul alb. Munții maiestuoși, cu paltonul lor alb seamănă ca niște paznici, iar brazii își îmbracă strai nou, atrăgând privirile cu strălucirea lor de cristal. Am ales să vorbesc și despre un oraș drag mie și anume Brașov. Dincolo de atmosfera agitată specifică unui oraș turistic am găsit aici locuri care mi-au umplut sufletul de liniște și de încântare. De sus Brașovul pare un labirint din cauza străzilor pietruite, iar vârful clădirilor gotice înțepă azurul. Acestea sunt doar câteva dintre minunățiile României. Ar mai fi: Cascada Bigăr, Transalpina, Transfăgărașan, Cazanale Dunării și alte orașe turistice.

Mă bucur că încă se păstrează tradițiile moștenite de la străbuni, obiceiurile de nuntă și cele de botez creștinesc și blânde, tânguioasele colindele de Crăciun.

Mereu mă mândresc că sunt româncă și nu o să uit niciodată locul în care am crescut.

Bontaș Ioana, clasa a VII a C, Școala Gimnazială „Al. I. Cuza”, Roman, Neamț

Marea Românie

Am 13 ani
Și nu-nțeleg prea bine
De ce 100 de ani se tot spune
Și pentru a răspunde la întrebare
Citesc puțin prin manuale

Cu operația de scădere
Mă-ntorc în timp,
Și parcă prind putere
Din 2017 scad 100
Și uite cuceresc printr-o rețută

1918

Ce s-a întâmplat atunci
Căci nici prin cap nu-mi trece
Pentru a-nțelege cât mai bine
Deschid istoria și citesc câteva nume
Vasile Goldiș, I.C. Brătianu, Iuliu Hosu,
Ștefan Cicio Pop, Miron Cristea, Gheorghe Pop de Băsești...

Un șir de nume mari
La acea vreme
Au adunat 3 țări
Și-au făcut din ele
Cu victorie militară
Și cu voință populară
O ROMÂNIE MARE
Și bogată, horind atunci
O horă mult visată.

Beca Vladimir, clasa a V a - Școala Gimnazială, Vasile Goldiș Alba Iulia, Alba

Ce înseamnă Centenarul Marii Uniri

În anul 2018 comemorăm 100 de ani de la evenimentul politic major al anului 1918: desăvârșirea statului național român, realizată prin unirea provinciilor românești cu România. La început a fost unirea Basarabiei cu România (27 martie 1918), mai apoi unirea Bucovinei cu România (28 noiembrie 1918), iar în final unirea Transilvaniei, Banatului, Crișanei și Maramureșului cu Țara Mamă, România (1 decembrie 1918). Cele trei uniri formează împreună Marea Unire de la 1918, iar în 2018, la 100 de ani de la acele evenimente, sărbătorim **CENTENARUL MARII UNIRI**.

Ce sărbătorim la Centenarul Marii Uniri?

Dacă ar fi să rezumăm în câteva idei, în 2018, la Centenarul Marii Uniri, toți cei care simt românește sărbătorească:

Credința românilor care au făcut Unirea, că toată suflarea românească trebuie să trăiască împreună, într-un singur stat, ROMÂNIA.

Efortul susținut al românilor, de-a lungul timpului, de a nu uita că sunt români.

Năzuința românilor de a înfăptui Marea Unire, avută de-a lungul secolelor, indiferent de vicisitudinile istoriei.

Tenacitatea liderilor și a elitelor românești care au întreprins toate cele necesare ca Unirea să devină realitate.

Eroismul și jertfa celor fără de care visul românilor de veacuri, Marea Unire, nu ar fi fost posibil.

Nesupunerea românilor în fața imperiilor vremelnice care i-au afectat interesele și neacceptarea unei sorți potrivnice.

Ambiția românilor de a rămâne împreună după 100 de ani de la Marea Unire.

Rațiunea românilor de a căuta în permanență cele mai bune împrejurări pentru concretizarea aspirațiilor legitime și valorificarea acestor ocazii.

Ce umbrește Centenarul Marii Uniri?

O scurtă privire aruncată asupra hărții României anului 2018 și a celei din 1918 ne arată că bucuria Centenarul Marii Uniri nu poate fi deplină. România nu mai arată ca acum 100 de ani, după Marea Unire. În 28 iunie 1940, în urma Pactului Ribbentrop-Molotov, România este sfâșiată, din nou, și pierde Basarabia, Bucovina și Ținutul Herței. Umbra acelei zile, tragice pentru România, este încă resimțită de întreaga suflare românească. Comemorarea Centenarului României, pe lângă o sărbătoare plină de bucurie, trebuie să fie și un motiv de reflecție, dar mai ales de conștientizare că e de datoria noastră să refacem ceea ce au pus în operă românii în ziua de grație 1 decembrie, a anului 1918.

Drăgușin Alexandru, clasa a VI-a -Școala Gimnazială „Mircea Ghițulescu” Cuca

A fost odată, de demult...

A fost odată, de demult, o țară atât de frumoasă, încât nicio altă nu putea să se compare cu dânsa. Această țară deținea totul: munți semeți, dealuri încărcate cu iarbă verde și proaspătă, codri tineri și bătrâni, câmpii mângâiate de regele bolții cerești, soarele, precum și izvoare cu apă curată care se varsă din inima bătrânilor munți și spun cu glasul hotărât, dar melancolic, poveștile nemuritoare despre strămoșii neînfricați ai acestei țări: dacii și romanii. Un singur lucru nu-l putea săvârși această țară plină de bogății: strângerea laolaltă a tuturor copiilor săi, stăpâni peste aceeași limbă, aceleași obiceiuri și aceeași credință strămoșească, într-o Mare Unire.

Ei bine, într-o zi binecuvântată, după multe încercări mai mult sau mai puțin reușite sau de durată, poporul ce avea în suflete focul nestins al unirii a reușit să-și îndeplinească visul măreț și să se întregească.

Astfel, a apărut țara întreagă, așa cum o știm astăzi: România, în 1918, la Alba Iulia, unde tot neamul românesc, de la copiii entuziasmați până la bătrânii emoționați, intonau cu mult patos în grai imnul de stat al României. Poporul, pe jos sau cu căruțe, desculț sau în opinci, pornea din sate și orașe spre Alba Iulia, prin hotărâre proprie, să vadă și ei, cu ochii lor, minunea. În final, România era *dodoloață*, întreagă și unită. Ca acest lucru să se întâmple, mult sânge a înghițit brunul pământ și multe

suflete nobile și nevinovate au murit, răpuse fără milă în luptele crunte.... Dar să lăsăm cele triste și să ne bucurăm de veselia neamului

Oamenii veniți atunci la Alba Iulia vărsau lacrimi dulci de fericire peste obrajii lor roșii, ciupiți de frigul lui decembrie, în timp ce chipul și sufletele lor le înfloreau de emoția nețărnută ce le mija în inimă precum o floare-de-colt: rară și nepieritoare. Poporul cădea în genunchi, cu tricolorul în brațe și privea bolta cerească, mulțumind Domnului că provinciile istorice române au fost în sfârșit pe veac unite, sub un singur nume: România Mare.

Iată-ne, acum ne aflăm exact după 100 de ani de la Marea Unire din 1 Decembrie 1918. Mă simt onorată că sunt un cetățean liber român. Port ia tradițională românească și trupul îmi este cutremurat de un val puternic de fală și bucurie pentru poporul meu cel iubit. Iau steagul românesc și-l cuprind în brațele mele de copil, iar în minte îmi revin poveștile dragei mele străbuni, ce-mi spunea mereu lucruri frumoase și de ținut minte despre strămoșii noștri: de la Decebal și Traian, de la Basarab I, domn al Țării Românești, de la Dragoș, ce-a descălecat în Moldova, până la marii principii și regi ai țării, precum Ferdinand I.... Mi-a povestit multe despre Mihai Viteazul, despre Ștefan cel Mare, despre Vlad Țepeș. Dar mi-a spus și cum a fost cu unirea și ce rol au avut în făurirea ei Iuliu Maniu, Vasile Goldiș sau Ion I. C. Brătianu și multe alte nume cu valoare și importanță în această țară, pe care ar trebui tot românul să îi cinstească, pentru curajul, puterea de sacrificiu și iubirea lor de neam.

„Deșteaptă-te, române!” și nu mai fi trist niciodată, ci doar privește în jurul tău și vezi ce minuni te înconjură în această țară minunată.

Oneț Larisa, clasa a VI-a - Școala Gimnazială „Oltea Doamna” Oradea

Mă mândresc că sunt român

Nu este nimic mai de preț pe acest pământ decât să-ți iubești neamul și țara în care te-ai născut!

În sufletul meu de copil, port această dragoste pentru poporul și neamul meu, pentru strămoșii noștri. Nu este eveniment mai important pentru noi cum este făurirea României Mari, piatra de hotar a istoriei noastre.

Sunt mândru atât de cum s-au jertfit românii secole la rând, de la Mihai Viteazul la Cuza Vodă, care ne-a unit principatele Moldova și Muntenia, cât și de acest an 1918 care pare să nu se termine niciodată, când am realizat cu toții Marea Unire! Atunci toți frații s-au întors acasă, iar la Alba Iulia în cetate s-a jucat marea horă a întregirii neamului românesc.

O sută de ani de istorie celebrăm, iar eu mă bucur de faptul că sunt contemporan cu sărbătorirea acestui eveniment!

Centenarul Marii Uniri trebuie să ne găsească uniți în cuget, în simțiri, în fapte, fiecare dintre noi dând tot ce poate pentru ca poporul nostru să fie acasă și țara să ne rămână frumoasă și bogată!

Sunt mândru de istoria acestei nații și de oamenii care au contribuit semnificativ la conturarea noastră ca neam, precum și de felul cum au luptat și cum s-au jertfit, la Mărășești, Mărăști, Oituz, românii noștri! Astfel, ei au reușit cu fapte să spună „*Pe aici nu se trece!*” și să pregătească, prin sacrificiul lor, Marea Unire.

Nu există loc în lume mai frumos și mai creștinesc decât plaiul românesc, motiv pentru care sunt zilnic mândru că sunt român!

Mihai Alexandru, clasa a V-a – Școala Gimnazială Nr. 1 Rm. Sărat, Buzău

Imn patriei

Țara este adăpostul, protejează-l!
Țara este frumusețe, admir-o!
Țara este datorie, împlinește-o!
Țara este prețioasă, ai grijă de ea!
Țara este bogăție, păstrează-o!
Țara este un vis, transformă-l!
Țara este un imn, cântă-l!
Țara este țară, respect-o!
Țara ne este pământul, muncește-l!
Țara este loc natal, nu-l uita!
Țara este un refugiu, nu-l evita!
Țara este o floare neofilită, n-o strivi!
Țara este iubirea de trecut, îmbrățișează-o!
Țara este al nostru bun...

Grigore Maria-Xenia, clasa: a VII-a - Școala Gimnazială Bogdăneșt

România - țara mea

Se spune că fiecare om își iubește țara natală și sufletul lui este acolo...Așa a rămas și sufletul meu în România...Trei ani am locuit în Italia...Dar plaiurile țării mele natale, meleagurile unde am copilărit și unde totul părea un basm frumos, citit de bunica în serile reci de iarnă, aceste amintiri m-au însoțit și mi-au alinat dorul de toți cei dragi care au rămas acasă, în timp ce părinții mei, eu și fratele meu ne aflam la sute de kilometri distanță în căutarea unui trai mai bun.

Sufletul, oricât de departe l-ai duce, tot nu uită de locul unde a fost făurit, plaiul plin de dragoste și bucurie. Durerea din suflet are leac de vindecare doar în țara ta. Dragostea de țară e ca dragostea de mamă, nu-i poți mulțumi niciodată îndeajuns pentru tot...pentru iubirea necondiționată și pentru alinarea suferinței în orice moment prăpăstios.

De fiecare dată, când privesc casa frumoasă în care astăzi locuim, îmi trec fiori de bucurie, dar și de tristețe asupra vremurilor apuse. Îmi amintesc de perioada în care mergeam la școală în Italia și mă descurcam greu cu limba italiană...colegii râdeau uneori de mine, însă la matematică mă descurcam foarte bine și atunci mă rugau, ei cei care râdeau de exprimarea mea greoaie în limba lor maternă, să-i ajut la majoritatea exercițiilor...și pentru a fi băgat și eu în seamă în pauze, îi ajutam. Cea mai fericită zi din viața mea a fost cea în care părinții mei au hotărât să ne întoarcem acasă, în România, la Foeni, o localitate din județul Timiș în apropierea graniței cu Serbia.

Nu aveam cum să uit niciodată frumusețea și puritatea țării mele, mai precis a plaiurilor natale. Acestea au rămas întipărite în arhiva inimii mele, pe care doar ochii mei le-au împărtășit cu sufletul...Sufletul meu deține cele mai valoroase comori - amintiri, clipe de vis, de care voi avea grijă să rămână mereu proaspete și vii în amintirea urmașilor mei.

Pământul străvechi pentru care strămoșii noștri au luptat și și-au dat viața este o comoară, pentru care ar trebui să fim mândri, deoarece nu toți au ocazia să aibă sub tălpi țărâna ce le umple sufletul de bucurie.

Nu aș mai părăsi niciodată România...aici e amintirea vremurilor de demult. Locurile unde îmi trăiesc copilăria sunt pentru mine ca un tărâm sfânt, tărâmul unde visurile devin realitate.

Ismail Lucian, clasa a VIII-a - Școala Gimnazială Foeni, Timiș

Colectivul de redacție mulțumește tuturor cadrelor didactice și elevilor școlii care au contribuit cu articole și ilustrații în revistă.

